

Mevrouw zijne weduwe en aan zijn vele zonen en dochteren de liefde die hij ons bewees, en blijve zoolang deze Hoogeschool op onze erve staan zal, de naam van Sanders met dien van onzen Hovy (dien God nog vele decenniën spare) als die van de pleegvaders onzer stichting in aller hart gegrift.

Uit het College van hoogleeraren stierf niemand weg, en zelfs werd het ons gegund het aantal van vijf op zes te zien uitgroeien; nu reeds schoone aanwinsten, en nog blijder profetie van wat de Heere onze God ons in de toekomst schenken moge.

Het aantal studenten, reeds daags na de opening grooter dan eens Leidens aanvang was, klom bij het intreden van den nieuwen cursus nog aanmerkelijk, zoodat ik het *Album Civium* met reeds zestien namen aan mijn opvolger overhandigen kan. Een getal niet zoo klein, eer bevredigend te noemen, indien ge overweegt, dat in Leiden, Groningen en hier aan de Stads-faculteit soms 5 à 6 theologen, en minder, aankwamen, terwijl aan onze theologische faculteit dit jaar 7 studenten enkel voor de Theologie werden ingeschreven; overweegt niet minder wat ginds aantrekt en hier afstoot; en overweegt eindelijk, dat alleen ónze Universiteit de eere geniet om elken morgen het opschrift van Dante's *Inferno* met nachtelijk krijgt op zijn portalen gekrast te zien.

Organisch begon er aan het voor een jaar geplante stekje reeds ontkieming te komen, door het constitueeren van twee faculteiten, de theologische en de litterarische, die voor het afnemen van examen mandaat ontvingen. Dit echter bracht onze school voor een gewichtige beslissing, die hier kortelijk vermeld dient.

Naar den regel, dat men niet knutselend maken kan, wat uit eigen levensdrang moet groeien, hadden de stichters onzer school het onbeslist gelaten, of de propaedeutische studiën bij ons, als vanouds, aan de hoogeschool zouden komen, dan wel, gelijk de nieuwe wet op het Hooger onderwijs dit voor de Staatsscholen verordende, zouden afvloeien naar de Gymnasia. Onze Staat volgde hierin het Duitsch model. Wij echter, door den drang der dingen tot beslissing genoopt, hebben na rijp beraad in tegenovergestelden zin gekozen en geoordeeld, dat in onze Nederlandsche toestanden zulk een hybridisch gymnasiaal onderwijs niet wenschelijk was. We hielden ons overtuigd, dat de hoogste klassen van het gymnasium de schoolkiel ontgroeien en alzoo den schooltucht krenken zouden, terwijl omgekeerd door dit terstond overgaan tot de vaklessen bij het komen aan de academie, de propaedeuse, die den echten studiegeest ontwikkelt, schier geheel zou ontbreken. Een gevoel, waarin we werden gesterkt door de klachten, nu reeds van alle zij uit de gymnasiale wereld opgegaan, en straks, we zijn er zeker van, ook uit de